

Isten Igéjét megérteni akkor lehet igazán, ha valaki megmagyarázza. Az első nagy kérdés, hogy ki alkalmas arra, hogy magyarázza. A második: hogy minek alapján magyarázza. A harmadik kérdés az, hogy milyen céllal teszi ezt.

Sok más kérdést lehetne még feltenni ezzel kapcsolatban, sőt, fel is kell tenni, de ebben a rendelkezésünkre álló néhány sorban a témát nem kimeríteni szeretnénk – persze, nem is tudnánk, csupán az alapvető három kérdést megválaszolni. Azokat is csak röviden, hiszen könyvtárnyi irodalom áll rendelkezésére azoknak, akik szeretnék elmélyülni a témában.

A magyarázó személye

Ebben a történetben a magyarázó feladata, amint arra az eredeti görög kifejezés is utal, az útba igazítás. Ha ma útnak indulunk valahová, meglehetősen egyszerű dolgunk van. Különböző útvonaltervezők elérhetőek akár a világhálón is, amelyek segítségével pontosan megtervezhetővé válik az utazás, bármilyen járművet válasszunk is hozzá. Ez nyilván sokkal nehezebb feladat volt kétezer évvel ezelőtt, amikor az etióp kincstárnok elindult Jeruzsálembe. Nem tudjuk, milyen gyakran utazott, nem tudjuk, milyen helyeken járt addig vagy azután, de az bizonyos, hogy ez volt élete legfontosabb utazása. Ez az utazás ugyanis egy másik utazást, egy lélekben megélt, hitbeli utat koronázott meg. Volt ennek már előzménye, de itt, valahol Gáza környékén ért célba.

Fülöp alkalmas személy volt arra, hogy utat mutasson. Különös tehetséget kapott arra, hogy megtalálja a hangot azokhoz, akik hitbeli utazásukban már elindultak, de még nem értek célt. Ezért vezetett az útja Samária városába, ahol az emberek ismerték azt az Istenhez vezető utat, amit Mózes jelölt ki. Hirdette nekik a Krisztust, jeleket tett és megkelesztelte őket.

Egeresi Gábor

ÉRTED-E, AMIT OLVASOL?

Most az Úr angyala elhívja erről a szolgálati területről, ottani munkáját Péter és János folytatja. Egyetlen ember miatt kell most a Gázába vezető úton várakoznia, hogy segítse őt is célba jutni. Szintén az Írások alapján, Ézsaiás könyvét olvasva egy ember jó úton halad, hogy megismerje az Isten szeretetét. Ezt a szeretetet legteljesebben Krisztusban tette nyilvánvalóvá, ezért van szükség valakire, aki ezt elmondja neki, aki Krisztushoz elvezeti.

A feladat ma is ez. Útba igazítani az eltévedteket, és tovább segíteni a jó úton lévőket. A jó igemagyarázó először is tisztában van azzal, hogy ő csupán eszköz, ha tetszik, egy GPS, amelyikbe jól van betáplálva a cél. Meg tud szólítani egy közösséget is, mint Fülöp egy város népét, de meg tudja szólítani az egyént is. Mindig tette kész, és akkor sem sértődik meg, ha a megkezdett munkát valaki más fejezi be (1Kor 3,6). Fülöpnek talán a legnagyobb érdeme az volt, hogy nyitott volt ezekre a feladatokra, és emellett bizonyosan rendkívül fejlett volt az empatikus készsége.

A magyarázat alapja

Fülöp esetében is jól látszik, hogy a munkája döntően a Szentírás magyarázata volt azok számára, akik már ismerték az Írásokat. Ebben a korban természetesen még „csak” az Ószövetség állt rendelkezésre. Itt a „csak” természetesen nem jelent értéktelét, hanem azt a tényt jelöli csupán, hogy az Újszövetség később állt elő.

A mai igemagyarázók ebben a tekintetben jobb helyzetben vannak-vagyunk, hiszen az Újszövetség is rendelkezésünkre áll. Szükségünk is van rá, hiszen mi már nem vagyunk kortársak, nem rendelkezünk azokkal a személyes, Krisztus személyéhez kötődő élményekkel, megtapasztalásokkal, amelyek az apostolok tevékenységét alapvetően meghatározták.

Az igemagyarázat alapja tehát a teljes Szentírás. Hálás szívvel gondolok áldott emlékű professzorunkra, Dr. Nagy Antal Mihályra, aki ezt a páli gondolatot (2Tim3,16) szívünkre helyezte, mint a Bibliai Hermeneutika legfontosabb alaptételét. Hálás vagyok azokért az igehirdetésekért is, amiket életem során eddig hallhattam. Ezek legtöbbször biblikus mélységűek voltak, a Szentírás legfontosabb tanításait adták a hallgatóknak, de mindig az alapigére helyezve a hangsúlyt és a gyakorlati tanítást. Igenis meg lehet látni a cseppben a tengert, és igenis lehet látni a fától az erdőt – de ehhez elengedhetetlen a Szentírás alapos, mély ismerete egyfelől, illetve az alapige részletes kibontása másfelől. Fülöp ebben a tekintetben is példaként állhat előttünk.

A magyarázat célja

Ezt a kérdést valójában már megválaszoltuk, amikor az igemagyarázó szerepét egy GPS eszközhöz hasonlítottuk. A cél eljutni Isten legteljesebb kijelentéséhez, az Igéhez, Jézus Krisztushoz. Természetesen az igemagyarázatnak, az igehirdetésnek nagyon sok célja lehet még emellett. Lehet a célunk egy közösség esetében gyülekezetépítés, a közösségi felelősség felélesztése, akár vigasztalás is egy a közösség egészét ért krízishelyzetben. Az egyénre szabott igehirdetésben, akár beszélgetésben is éppen azt kell kapnia az útkeresőnek, amire az adott pillanatban a legnagyobb szüksége van. Jézus

is arra bíztat minket, hogy ezzel a személyre szabott felelősségvállalással forduljunk egymáshoz (Mt 25,35).

Ezek azonban csak megerősíthetik, és nem fedhetik el az igemagyarázat, az igehirdetés legfontosabb feladatát: Krisztushoz vezetni az embereket.

Végül, csak egyetlen gondolat erejéig ejtsünk szót a mikéntről is. Gyakori jelenség napjainkban, különösen is a médiában szakértők meghívása. Ezek az emberek egy konkrét hír, esemény kapcsán megmagyarázzák a történéseket úgy, hogy az a laikusok számára is érthető legyen. Az időjósok például bizonyára el tudnák mondani a várható időjárást olyan bonyolult szakkifejezésekkel is, hogy abból az átlagos felkészültségű néző semmit se értsen. Nem ezt teszik, hanem éppen az ellenkezőjét: a bonyolult léggöri jelenségeket úgy írják körül, hogy egy gyermek is megértse, éppen mi történik körülöttünk.

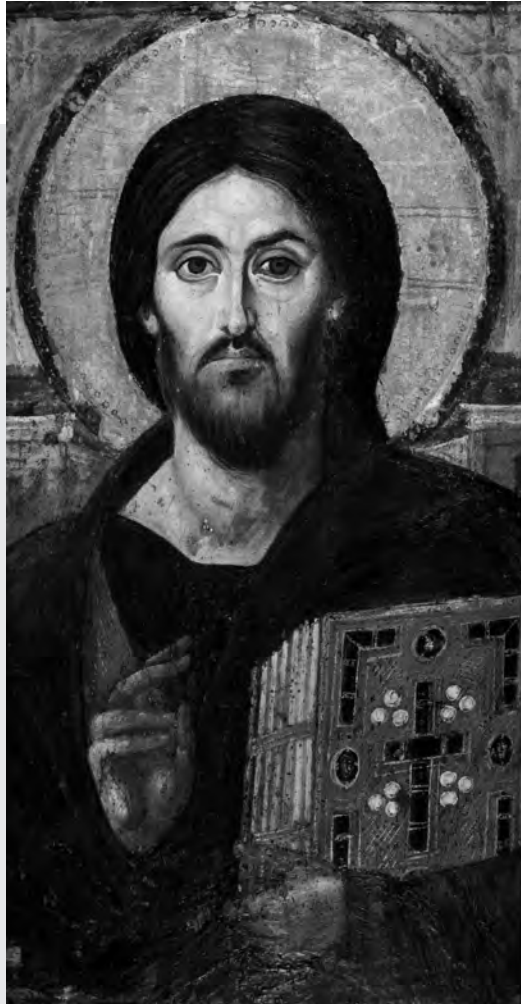
A jó igemagyarázó is ezt teszi. Minden felkészültsége, előzetes tudása, illetve az eredeti bibliai szövegben való elmélyülése mellett is érthető. Világosan fogalmaz, érthetően beszél. Hiszen a cél az, hogy minél többen feleljenek Fülöp kérdésére így: Igen, most már értem, mert van, aki elmagyarázza.

A torinói lepel Krisztus-arca. A leplet a hagyomány Jézus halotti lepleként tartja számon, a rajta – mindeddig nem tisztázott módon – rögzült arckép a Krisztus-ábrázolások tradíciójának egyik meghatározó, ún. „nem kézzel készített”, ezért hitelesnek tartott ősképe, „eredetije”.

TANULMÁNYOK

BACSÓ BÉLA
HANULA GERGELY
KOC SIS IMRE
MÁRTONFFY MARCELL
SOMOS RÓBERT
SZOLNOKI ZSOLT

A pantokrátor, vagyis mindenható Krisztus – a legrégebbi ismert Krisztus-ikon a Sínai hegyi Szent Katalin kolostorból, a Kr. u. 6. századból. A két különböző arcféllal az ikon Krisztus kettős természetére utal.